

před soudem prvního stupně, nebo ze zjištění učiněného na základě důkazů navržených před soudem prvního stupně, že právo je skutečně promlčeno (2009/8 – publ. pod č. 114)

– Rozsudek NS ČR ze dne 21. 4. 2009, sp. zn. 21 Cdo 2195/2008, nevylučující, že i zrušení pracovního poměru ve zkušební době bez uvedení důvodu může představovat diskriminační rozvázání pracovního poměru (2009/8 – publ. pod č. 116)

Pozn.: Z žádného ustanovení zákoníku práce nelze dovodit, že by ustanovení § 1 ZPr (a tedy i § 1 odst. 4 ZPr) nedopadalo na úkon zaměstnavatele podle § 58 ZPr (na zrušení pracovního poměru ve zkušební době). Samotná okolnost, že jde o zjednodušený způsob skončení pracovního poměru, neznamená, že by takový úkon neměl být poměřován z hlediska diskriminace a rovného zacházení. Je totiž nepochybné, že i zde může právní úkon vykazovat znaky diskriminačního jednání a být v rozporu s principy rovného zacházení. V dovoláním napadeném potvrzujícím rozsudku odvolací soud dospěl ke stejným závěrům, avšak dovolatel tento jeho právní názor nepochybně, nýbrž napadl správnost skutkových zjištění soudů, že rozvázání pracovního poměru zrušením ve zkušební době žalovaným nevykazuje znaky diskriminace. Tvrdí totiž, že byl propuštěn z důvodu „svého zdravotního postižení“, zatímco odvolací soud dospěl k závěru, že tímto důvodem byla především skutečnost, že „v případě žalobce nesplnila zkušební doba svůj účel, když žalobce byl po její převážnou dobu v pracovní neschopnosti, takže žalovaný si nemohl jeho schopnosti, výkonnost, spolehlivost dostatečně ověřit“. Dovolání tak nebylo shledáno přípustným.

– Rozsudek NS ČR ze dne 27. 1. 2009, sp. zn. 29 Cdo 1780/2008, považující příznání osobního příplatku

k platu zaměstnanci jen na určitou (předem stanovenou) dobu za rozporné s účelem zákona a právní úkon zaměstnavatele ve stanovení doby poskytování osobního příplatku za neplatný (2009/8 – publ. pod č. 117)

– Rozsudek NS ČR ze dne 27. 1. 2009, sp. zn. 29 Cdo 1780/2008, se závěrem, že pokud osoby, které podepsaly smlouvu o poskytnutí půjčky společnosti s ručením omezeným (ať už jako její účastníci nebo v postavení statutárního orgánu), byly současně jedinými společníky společnosti s ručením omezeným, není tato smlouva neplatná jen proto, že společníci neudělili souhlas k jejímu uzavření ve formě usnesení valné hromady (2009/8 – publ. pod č. 118)

– Rozsudek NS ČR ze dne 10. 12. 2008, sp. zn. 29 Cdo 4498/2007, k neplatnosti ujednání o úrocích ve smlouvě o úvěru, která nezpůsobuje sama o sobě neplatnost smlouvy o úvěru jako celku (2009/8 – publ. pod č. 120)

– Rozsudek NS ČR ze dne 25. 2. 2009, sp. zn. 29 Cdo 749/2007, nepřiznávající účinky hmotněprávního uznání závazku (dluhu) úkonu, jímž pohledávku uzná správce konkursní podstaty podle § 23 odst. 1 KV (2009/8 – publ. pod č. 121)

Pozn.: Další z rozhodnutí schválených do Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.

– Rozsudek NS ČR ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 29 Cdo 1690/2006, ukládající soudu, aby obvyklou cenu věci převedené na kupujícího (leasingového nájemce) pozdějším úpadcem (leasingovým pronajímatelem) zkoumal ve smyslu § 15 odst. 1 písm. c) KV i s přihlédnutím k tomu, že kdyby kupujícím nebyl leasingový nájemce, přešly by na nového nabyvatele i závazky převodce založené smlouvou o koupi najaté věci (2009/8 – publ. pod č. 122)

Zpracoval: JUDr. Petr Vojtek, Brno

ROZHODNUTÍ EVROPSKÝCH SOUDŮ A INSTITUCÍ

Soudní dvůr Evropských společenství: Komise proti Řecku – co stojí porušování práva Společenství

Rozsudek velkého senátu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 7. 7. 2009 ve věci C-369/07, *Komise Evropských společenství proti Řecké republice*, zatím nepublikováno, přístupné na internetových stránkách Soudního dvora.

Při posuzování výše penále Soudním dvorem jsou základními kritérii, která musí být zohledněna pro zajištění donucující povahy penále za účelem jednotného a účinného používání práva Společenství, v zásadě doba trvání neplnění povinností, stupeň jeho závažnosti a platební schopnost dotčeného členského státu. Při používání těchto kritérii musí Soudní dvůr přiblídnout zvláště k důsledkům nevyhovění rozsudku pro soukromé a veřejné zájmy, jakož i k naléhavosti,

s níž je třeba přimět dotýčný členský stát k tomu, aby dostal svým povinnostem.

Cílem řízení stanoveného v čl. 228 odst. 2 ES je přimět členský stát, který je v prodlení, aby vyhověl rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o nesplnění povinnosti, a tím zajistit účinné prosazování práva Společenství. Obě opatření stanovená tímto ustanovením, totiž paušální částka a penále, směřují k tomu samému cíli. Použití obou těchto opatření zároveň závisí na způsobilosti každého z nich splnit sledovaný cíl dle okolností projednávaného případu. Za daných podmínek není vyloučeno použití obou těchto typů stanovených sankcí.

Relevantní ustanovení:

- článek 226 SES [řízení o porušení Smlouvy];
- článek 228 SES [řízení o uložení paušální částky nebo penále];
- Sdělení Komise o použití článku 228 Smlouvy o ES, SEK (2005) 1658.

Související rozhodnutí:

- rozsudek ze dne 12. 5. 2005, *Komise v. Řecko*, C-415/03, Sb. rozh., s. I-3875;
- rozsudek ze dne 12. 7. 2005, *Komise v. Francie*, C-304/02, Sb. rozh., s. I-6263.

K věci: Rozhodnutím ze dne 11. 12. 2002 došla Komise k názoru, že některé veřejné podpory poskytnuté Řeckem společnosti Olympic Airways jsou neslučitelné se společným trhem. V rozhodnutí uložila tyto podpory vrátit.

Vzhledem k nečinnosti Řecka při vybírání poskytnutých podpor se Komise obrátila dne 24. 9. 2003 na Soudní dvůr s žalobou pro nesplnění povinnosti proti Řecku v souladu se článkem 226 SES. Soudní dvůr rozhodl rozsudkem ze dne 12. května 2005, *Komise v. Řecko* (C-415/03, Sb. rozh. s. I-3875). V něm konstatoval nesplnění povinnosti plynoucích ze Smlouvy o založení ES ze strany Řecké republiky.

Řecko se při plnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku potýkalo s obtížemi. Nebylo schopno získat zpět protiprávní veřejnou podporu v požadované výši. Komise proto podala k Soudnímu dvoru další žalobu, kterou se domáhala, aby uznal, že Řecko jeho rozsudku nevyhovělo, a aby mu uložil povinnost zaplatit paušální částku a penále. Podle žaloby Komise podané v souladu s článkem 228 SES zbývalo Řecku zpětně vybrat částku 41 milionů eur za kapitálový vklad v rámci podpory na restrukturalizaci, částku 2,5 milionu eur za nájemné dlužné některým letišťům a částku 61 milionů eur za poplatek hrazený cestujícími při odletech ze všech řeckých letišť.

V rámci dokazování před Soudním dvorem Řecko tvrdilo, že některé ze závazků Olympic Airways vůči státu byly započteny proti náhradám přiznaným této společnosti rozhodčím nálezem z roku 2006 v důsledku škod, které společnost utrpěla, konkrétně v důsledku předčasného vypovězení z původního letiště Elliniko, přestěhování na nové mezinárodní letiště v Aténách, dodatečných nákladů na jeho provoz a zpoždění výstavby zařízení.

Byť Soudní dvůr uznal, že část veřejné podpory mohla být státu vrácena započtením, i tak konstatoval, že její menší část nebyla stále získána nazpět. Soudní dvůr proto konstatoval trvající porušování Smlouvy o založení ES ze strany Řecké republiky. Následující reprodukováná pasáž z rozsudku Soudního dvora se týká způsobu stanovení výše penále a paušální částky, které mají být Řeckem zaplacený.

Z rozhodnutí Soudního dvora:

[...] B – K výši penále

1. Úvodní poznámky

111 Je třeba připomenout, že Soudnímu dvoru přísluší, aby v každé věci posoudil s ohledem na okolnosti daného případu, jaké peněžité sankce mají být uloženy (viz rozsudky ze dne 12. července 2005, *Komise v. Francie*, uvedený výše, bod 86, a ze dne 14. března 2006, *Komise v. Francie*, C-177/04, Sb. rozh. s. I-2461, bod 58).

112 Soudní dvůr tedy není vázán návrhy Komise, které jsou pouze užitečným referenčním základem. Navíc takové pokyny, jaké jsou obsaženy ve sděleních Komise, nejsou pro Soudní dvůr závazné, ale přispívají k zajištění transparentnosti, předvídatelnosti a právní

jistoty obledně úkonů tohoto orgánu (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Portugalsko, bod 34).

113 Pokud jde o uložení penále, Soudní dvůr rozhodl, že uvedená sankce musí být stanovena na takové úrovni, která je nezbytná, aby členský stát, který nevyhověl rozsudku o nesplnění povinnosti, přesvědčila o nutnosti změnit jeho chování a ve vytyčeném neplnění povinností ustát (viz výše uvedený rozsudek ze dne 12. července 2005, *Komise v. Francie*, bod 91).

114 Soudnímu dvoru při výkonu jeho posuzovací pravomoci v dané oblasti přísluší, aby stanovil penále takovým způsobem, aby bylo jednak přizpůsobené okolnostem a jednak přiměřené zjištěnému nesplnění povinnosti, jakož i platební schopnosti dotyčného členského státu (viz rozsudky ze dne 25. listopadu 2003, *Komise v. Španělsko*, C-278/01, Recueil, s. I-14141, bod 41; ze dne 12. července 2005, *Komise v. Francie*, uvedený výše, bod 103, a ze dne 14. března 2006, *Komise v. Francie*, uvedený výše, bod 61).

115 V rámci posouzení prováděného Soudním dvorem jsou tedy základními kritérii, která musí být zohledněna pro zajištění donucující povahy penále za účelem jednotného a účinného používání práva Společenství, v zásadě doba trvání neplnění povinností, stupeň jeho závažnosti a platební schopnost dotčeného členského státu. Při používání těchto kritérií musí Soudní dvůr přihlídnout zvláště k důsledkům nevyhovění rozsudku pro soukromé a veřejné zájmy, jakož i k naléhavosti, s níž je třeba přiměřet dotyčný členský stát k tomu, aby dostal svým povinnostem (viz výše uvedený rozsudek ze dne 12. července 2005, *Komise v. Francie*, bod 104; ze dne 14. března 2006, *Komise v. Francie*, bod 62, a *Komise v. Portugalsko*, bod 39).

2. K době trvání neplnění povinností

116 Stanovení doby trvání neplnění povinností přísluší Soudnímu dvoru. Tato doba trvání musí být hodnocena s ohledem na okamžik, ke kterému Soudní dvůr posuzuje skutkové okolnosti, a nikoliv na okamžik, kdy mu Komise věc předloží (viz výše uvedený rozsudek ze dne 14. března 2006, *Komise v. Francie*, bod 71, a *Komise v. Portugalsko*, bod 45).

117 Vzhledem k tomu, že se Řecké republice nepodařilo prokázat, že neplnění její povinnosti vyhovět v plném rozsahu výše uvedenému rozsudku ze dne 12. května 2005, *Komise v. Řecko*, skutečně ustalo, je třeba mít za to, že uvedené neplnění povinností za těchto podmínek trvá již déle než čtyři roky, tedy značně dlouhou dobu.

3. K závažnosti neplnění povinností

118 K tomuto bodu je třeba zdůraznit, jak to již uvedl generální advokát v bodě 72 svého stanoviska, zásadní povahu ustanovení Smlouvy o ES v oblasti státních podpor.

119 Pravidla, jichž se sporné rozhodnutí a výše uvedený rozsudek ze dne 12. května 2005, *Komise v. Řecko*, týkají, jsou totiž výrazem jednoho ze základních posláních svěřených Evropskému společenství na základě článku 2 ES, jímž je vytvoření společného trhu a podpora vysokého stupně konkurenceschopnosti a konvergence hospodářské výkonnosti. Toto poslání je uvedeno rovněž v čl. 3 odst. 1 písm. g) ES, podle něž činnosti Společenství zahrnují systém zajišťující, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž.

120 Význam ustanovení Společenství, která byla v projednávané věci porušena, se projevuje zejména v tom, že navrácením neoprávněně vyplacené státní podpory se odstraní narušení hospodářské soutěže způsobené konkurenční výhodou poskytnutou prostřednictvím podpory a že příjemce po jejím navrácení pozbude výhody, kterou měl na trhu oproti svým konkurentům (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 4. dubna 1995, Komise v. Itálie, C-350/93, Recueil, s. I-699, bod 22, a ze dne 29. dubna 2004, Německo v. Komise, C-277/00, Recueil, s. I-3925, bod 75).

121 Je třeba dodat, že kontrola státních podpor poskytovaných provozovatelům letecké dopravy má značný význam, protože dotyčný trh je již svou povahou trhem přeshraničním.

122 Pokud jde o nesplnění povinností sbledané v projednávané věci, je nutno poznamenat, že částky podpory, jejichž navrácení žalovaná neprokázala, představují jen poměrně malou část ve srovnání s celkovou částkou, která byla předmětem sporného rozhodnutí a výše uvedeného rozsudku ze dne 12. května 2005, Komise v. Řecko.

4. K platební schopnosti žalovaného státu

123 Pokud jde o návrh Komise vynásobit základní částku konkrétním koeficientem platným pro Řeckou republiku, Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že tato metoda výpočtu představuje vhodný způsob, jak promítnout platební schopnost tohoto členského státu při zachování přiměřeného odstupů mezi jednotlivými členskými státy (viz výše uvedené rozsudky ze dne 4. července 2000, Komise v. Řecko, bod 88; Komise v. Španělsko, bod 59; ze dne 12. července 2005, Komise v. Francie, bod 109, a ze dne 14. března 2006, Komise v. Francie, bod 75).

5. Závěr

124 S ohledem na výše uvedené má Soudní dvůr za to, že je přiměřené uložit penále ve výši 16 000 eur.

6. K počátku splatnosti penále a k jeho periodicitě

125 Vzhledem k předchozím úvahám o nedostatku důkazů ohledně navrácení dvou částí podpory, tedy části poplatku zvaného "spatosimo" a části nájemného za letiště (viz body 94 a 102 tohoto rozsudku), považuje Soudní dvůr za vhodné odložit počátek splatnosti penále o jeden měsíc po vyhlášení tohoto rozsudku, aby měl žalovaný stát možnost prokázat, že v neplnění povinností ustal.

126 Pokud jde o periodicitu penále, žalované je třeba uložit penále na denním základě.

127 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba Řecké republice uložit, aby Komisi zaplatila na účet „Vlastní zdroje Evropského společenství“ penále ve výši 16 000 eur za každý den prodlení s prováděním opatření nezbytných k vyhovění výše uvedenému rozsudku ze dne 12. května 2005, Komise v. Řecko, a to po dobu, která započne jeden měsíc po dni vyhlášení tohoto rozsudku a skončí dnem splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku ze dne 12. května 2005.

C - K současnému uložení penále a paušální částky [...]

2. Závěry Soudního dvora

a) Ke kumulaci obou sankcí

140 Úvodem je třeba připomenout, že cílem řízení stanoveného v čl. 228 odst. 2 ES je přimět členský stát, který je v prodlení, aby vyhověl rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o nesplnění povinností, a tím zajistit účinné používání práva Společenství a že obě opatření stanovená tímto ustanovením, totiž paušální částka a penále, směřují k tomu samému cíli (viz výše uvedený rozsudek ze dne 12. července 2005, Komise v. Francie, bod 80).

141 Soudní dvůr tedy v bodech 81 a 82 uvedeného rozsudku rozhodl, že použití prvního i druhého z těchto opatření závisí na způsobilosti každého z nich splnit sledovaný cíl dle okolností projednávaného případu a že za těchto podmínek není vyloučeno použití obou těchto typů stanovených sankcí.

142 Soudnímu dvoru tedy přísluší v každé věci a v závislosti na okolnostech případu, který mu byl předložen, jakož i na úrovni, která se mu jeví nezbytná k tomu, aby dovedla přesvědčit a odradit, rozhodnout o peněžitých sankcích vhodných k zajištění co možná nejrychlejšího splnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým bylo dříve určeno nesplnění povinností, a k předjetí tomu, aby se obdobné porušování práva Společenství opakovalo (viz výše uvedený rozsudek ze dne 12. července 2005, Komise v. Francie, bod 97, a ze dne 9. prosince 2008, Komise v. Francie, C-121/07, do sud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 59).

143 Soudní dvůr je tedy při výkonu své posuzovací pravomoci, která je mu v dané oblasti svěřena, oprávněn uložit současně penále a paušální částku.

b) K otázce, zda je uložení paušální částky případné

144 Je třeba připomenout, že uložení paušální částky musí v každém jednotlivém případě záviset na všech relevantních skutečnostech souvisejících jak s charakteristikami zjištěného nesplnění povinností, tak s přístupem členského státu, jehož se řízení zabývá (viz základě článku 228 ES týká (viz výše uvedený rozsudek ze dne 9. prosince 2008, Komise v. Francie, bod 62). V této souvislosti je Soudní dvůr na základě uvedeného ustanovení nadán širokou posuzovací pravomocí při rozhodování o uložení či neuložení takové sankce (viz bod 63 uvedeného rozsudku).

145 Pokud jde o projednávanou věc, Soudní dvůr má za to, že veškeré právní a skutkové okolnosti týkající se sbledaného neplnění povinností ukazují na to, že účinná prevence obdobného porušování práva Společenství v budoucnu může vyžadovat přijetí takového odrazujícího opatření, jakým je uložení paušální částky (viz výše uvedený rozsudek ze dne 9. prosince 2008, Komise v. Francie, bod 69).

c) K výši paušální částky

146 Rozhodne-li Soudní dvůr o uložení paušální částky, přísluší mu při výkonu jeho posuzovací pravomoci, aby tuto paušální částku stanovil takovým způsobem, aby byla jednak přizpůsobená okolnostem a jednak přiměřená zjištěnému nesplnění povinností, jakož i platební schopnosti dotyčného členského státu (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Španělsko, bod 41).

147 Mezi faktory, které jsou v tomto ohledu relevantní, patří zejména takové skutečnosti, jako je doba přetrvávání neplnění povinností od vydání rozsudku, kterým bylo toto neplnění povinností určeno, jakož

i dotčené veřejné a soukromé zájmy (viz výše uvedené rozsudky ze dne 12. července 2005, Komise v. Francie, bod 114, a ze dne 9. prosince 2008, Komise v. France, bod 64).

148 Okolnosti, které je nutno zohlednit, vyplývají ze jména z úval obsažených v bodech 117 až 122 tohoto rozsudku týkajících se doby trvání a závažnosti neplnění povinností.

149 Na základě těchto skutečností má Soudní dvůr za to, že okolnosti projednávaného případu jsou správně zohledněny stanovením výše paušální částky, kterou bude Řecká republika povinna uhradit, na 2 miliony eur.

150 Proto je třeba Řecké republice uložit, aby Komisi zaplatila na účet „Vlastní zdroje Evropského společenství“ paušální částku ve výši 2 milionů eur“

Komentář: Výsledná sankce uplatněná vůči Řecké republice je tak 2 miliony eur jako „paušální částka“, tedy jednorázová částka za porušení práva ES, a zároveň penále ve výši 16 tisíc eur za každý další den prodlení s plněním povinnosti plynoucí z rozsudku Soudního dvora.

Proč se na stránkách Soudních rozhodnutí zabývat sporem mezi Komisí a Řeckem, které se týká vrácení veřejné podpory národní letecké společnosti? Asi proto, že rozhodnutí nabízí dobrý obraz přístupu Soudního dvora k ukládání sankcí podle článku 228 SES, tedy k řízení, do kterého může Česká republika co nevidět také zavítat.

Česká republika má totiž mezi novými členskými státy smutný primát: pět let po přistoupení k Evropské unii má na svém kontě již skoro desítku odsuzujících rozsudků pro neplnění Smlouvy podle čl. 226 SES.¹ Další řízení před Soudním dvorem probíhají² a desítky dalších věcí jsou projednávány v rámci správního řízení vedeného Komisí před podáním žaloby k Soudnímu dvoru, tedy v rámci první fáze řízení o porušení Smlouvy podle čl. 226 SES. Je tak dosti pravděpodobné, že Komise může v návaznosti na odsuzující rozsudek vydaný v řízení podle čl. 226 SES navázat řízením podle čl. 228 SES proti České republice. Posuzování závažnosti porušení a uložení sankcí vůči Řecku, tedy zemi srovnatelné s Českou republikou s ohledem na faktory určující výpočet výše penále a paušální částky, tak může být pro podobnou situaci poučné. V tomto ohledu poskytuje výše uvedené shrnutí přístupu Soudního dvora užitečnou představu o praxi v této formě řízení. Nad rámec samotné argumentace Soudního dvora je vhodné zdůraznit několik bodů.

Za prvé, Soudní dvůr má při určování výše pokut značnou míru úvahy. Sdělení Komise o použití čl. 228 Smlouvy o ES,³ tedy dokument, na který se argumentace Soudního dvora opakovaně odvolává, Soudní dvůr neváže. Váže co do správní praxe a legitimních očekávání subjektů Komisí samotnou, Soudní dvůr však nikoliv. Na druhou stranu z něj však Soudní dvůr jasně vychází a dokument samotný je produktem kontinuální debaty mezi Komisí a Soudním dvorem v rámci tohoto druhu řízení; při pohledu na text Sdělení je patrné, že ve značné části pasáží Komise vlastně kodifikuje dosavadní judikaturu Soudního dvora.

Za druhé, od rozhodnutí Komise proti Francii⁴ se Soudní dvůr v tomto typu řízení drží výkladu, že obrat „paušální částka nebo penále“, které Soudnímu dvoru umožňuje neplnícímu členskému státu uložit čl. 228 SES, je třeba vykládat jako konjunkci a nikoliv jako disjunkci.

Soudní dvůr tak zastává názor, že s ohledem na závažnost porušení je možné členský stát odsoudit k zaplacení paušální částky i penále. Sankce uložená Soudním dvorem je tudíž jak retrospektivní, tak perspektivní – paušální částka pokrývá nazpět porušení práva Společenství zatímco penále nutí opakujícím se denním plněním členský stát k urychlené nápravě.

Za třetí, výše jak paušální částky, tak penále se liší v závislosti na velikosti členského státu. Sdělení Komise, ze kterého v tomto ohledu vychází i Soudní dvůr,⁵ pracuje v případě výpočtů obou částek s tzv. „faktorem n“, který představuje „*geometrický průměr vycházející z hrubého domácího produktu (HDP) daného členského státu a počtu vážených hlasů v Radě*“.⁶ Faktor n je v případě Řecka 4,38, v případě České republiky pak o něco nižší, tedy 3,17. V rámci celkového rozpětí n faktorů – od 0,36 v případě Malty až po 25,40 v případě Německa – se však jedná o srovnatelné státy.

Konečně je vhodné si uvědomit, že řízení o porušení smlouvy podle čl. 226 SES a případně navazující řízení o uložení sankcí podle čl. 228 SES jsou pouze jedním typem postihu členského státu za porušování práva ES. Jedná se o postih veřejnoprávní, v podstatě dva navazující typy dozorčí žaloby institucí, ježž výtěžek je příjmem Evropských společenství. Veřejnoprávní postih však nikterak nevylučuje souběžné vznášení nároků na vnitrostátní úrovni ze strany fyzických a právnických osob skrze žaloby na náhradu škody proti státu. Spíše naopak; oba typy postihů vůči členskému státu se vzájemně doplňují. Pokud již došlo k odsouzení členského státu pro neplnění práva Společenství před Soudním dvorem v rámci řízení podle čl. 226 SES, procesní situace jednotlivých soukromoprávních žalobců před soudy členských států se co do nároků na náhradu škody ztlačně ulehčuje. V rámci svých řízení již nemusí prokazovat, že si členský stát počínal nezákonně, ani že bylo porušení práva Společenství dostatečně závažné, tedy splnění klíčových podmínek pro náhradu škody vzniklou fyzické nebo právnické osobě porušením práva ES ze strany členského státu.⁷ V konečném součtu tak porušování práva Společenství nemusí být pro členský stát vůbec levnou záležitostí.

Michal Bobek, Fiesole

¹ Jedná se mimo jiné o rozsudek ze dne 18. 1. 2007, C-203/06 (uznávání diplomů lékařů); rozsudek ze dne 18. 1. 2007, C-204/06 (uznávání diplomů zubních lékařů); rozsudek ze dne 27. 9. 2007, C-115/07 (humánní léčivé přípravky); rozsudek ze dne 27. 9. 2007, C-117/07 (hodnocení humánních léčivých přípravků); rozsudek ze dne 25. 10. 2007, C-114/07 (tradiční rostlinné léčivé přípravky); rozsudek ze dne 8. 11. 2007, C-60/07 (technické požadavky na krev a krevní složky); rozsudek ze dne 4. 12. 2008, C-41/08 (neprovedení směrnice Rady 86/378/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků) aj.

² Viz např. probíhající řízení ve věcech C-343/08, C-544/08, C-15/09, C-100/09 aj.

³ Publikován jako dokument Komise č. SEK (2005) 1658.

⁴ Rozsudek ze dne 12. července 2005, *Komise v. Francie*, C-304/02, Sb. rozh., s. I-6263. Anotaci rozhodnutí viz. *Komárek, J.* Francie zaplatí 20 mil. EUR za nesplnění rozsudku Soudního dvora. Právní rozhledy, roč. 2005, č. 18, s. 688 - 691.

⁵ Srov. bod 123 rozsudku, reprodukován výše.

⁶ Sdělení Komise, cit. výše, pozn. č. 3, bod 18.1 a dále.

⁷ Blíže viz *Bobek, M.* Odpovědnost za škodu vzniklou porušením práva Evropských společenství. Mimořádná příloha Právních rozhledů, 2008, č. 12, s. 17.